

Рецензія

**доцента кафедри кіберспорту та інформаційних технологій
Національного університету фізичного виховання і спорту України,
кандидата педагогічних наук, доцента Бишевець Наталії Григорівни на
дисертаційну роботу Яроша Георгія Володимировича «Корекція
порушень постави у юних боксерів», подану на здобуття ступеня доктора
філософії за спеціальністю
017 Фізична культура і спорт (галузь знань 01 Освіта / Педагогіка)**

Актуальність обраної теми. Сучасна наукова спільнота загострює увагу зниженні здоров'я юних єдиноборців під дією спортивних травм та внаслідок надмірних специфічних навантажень на певні групи м'язів. Сьогодні в Україні бокс є одним із найпопулярніших видів олімпійського спорту, який за роки незалежності зайняв лідируючі позиції у світовому боксі й українські боксери мають усі перспективи для подальших досягнень. Утім відомо, що навчальнотренувальний процес юних боксерів передбачає надмірне специфічне навантаження на їхній опорноруховий апарат (ОРА). Тому вчені широко обговорюють питання щодо моніторингу стану біогеометричного профілю постави юних боксерів, який дасть змогу контролювати дію фізичних вправ на ОРА спортсменів і звести до мінімуму ризик травмування.

Відтак проблема розроблення технології корекції порушень постави юних боксерів вимагає теоретичного та практичного розв'язання.

Зв'язок з науковими планами, темами. Дисертаційну роботу виконано на кафедрі біомеханіки та спортивної метрології Національного університету фізичного виховання і спорту України відповідно до плану науководослідної роботи на 2016–2020 рр. за темою 3.13. «Теоретикометодичні основи здоров'яформуючих технологій у процесі фізичного виховання різних груп населення» (номер державної реєстрації 0116U001615) та відповідно до Плану науководослідної роботи Національного університету фізичного виховання і спорту України на 2021–2025 рр. за темою 3.2 «Теоретикометодичні основи біомеханічних технологій у фізичному вихованні, спорті, реабілітації з

урахуванням індивідуальних особливостей моторики людини» (номер держреєстрації 0121U107944). Роль автора полягала в науковому обґрунтуванні та розробленні технології корекції порушень постави у боксерів на етапі початкової підготовки.

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації. Достовірність отриманих результатів підтверджується достатньою кількістю обстежених, обраною методикою організації педагогічного експерименту. Отримані дисертантом наукові положення та висновки підтверджені шляхом статистичної обробки емпіричного матеріалу, під час якого використано статистичні критерії, адекватні типу даних, цілей дослідження та припущень щодо їхнього розподілу, що забезпечує їх обґрунтованість і достовірність.

Позитивної оцінки заслуговують відбір і застосування мовних засобів для викладення змісту дослідження, оформлення його результатів; варто відзначити логіку викладу та послідовність виконання наукового пошуку. Висновки базуються на змісті дисертаційної роботи, їх об'єктивність і новизна не викликають сумніву.

Наукова новизна отриманих результатів полягає у тому, що дисертантом: уперше науково обґрунтовано технологію корекції порушень постави у боксерів на етапі початкової підготовки, що передбачає функціональну взаємодію таких структурних елементів, як мета, завдання, принципи (проекування й інтеграції педагогічних технологій у тренувальний процес, дидактичні та спеціальні), функції управління технологією, одноциклову структуру яка планувалася як суцільно підготовчий період та включала 9 мезоциклів, етапи (підготовчий, основний, контрольнооцінний), модулі (теорія, корекційнопрофілактичний), блоки (корекційний, динамічної постави, вертикальної стійкості, профілактичний, рухливих ігор, стретчингу), методи та засоби її практичної реалізації (з урахуванням організації навчальнотренувального процесу при обмежувальних протиепідемічних заходів з метою запобігання поширенню

на території України гострої респіраторної хвороби COVID19, спричиненої коронавірусом SARSCoV2», які передбачали дистанційний формат), контроль, критерії ефективності, єдність яких забезпечує цілісність і завершеність технології; уперше визначено особливості просторової організації тіла боксерів на етапі початкової підготовки; встановлено рівень стану біогеометричного профілю постави юних боксерів і виявлено «зони ризику» виникнення фіксованих порушень опорнорухового апарату, до яких потрапляють спортсмени із типами постави «сутула спина» та «сколіотична постава»; подальшого розвитку набули підходи до диференціації фізичних вправ у процесі проєктування навчальнотренувальних занять, які ґрунтуються на врахуванні рівня стану біогеометричного профілю постави юних боксерів; доповнено наукові дані з вивчення фізичної підготовленості юних боксерів.

Практична значущість результатів дослідження полягає в упровадженні запропонованої в дисертації технології корекції порушень постави боксерів на етапі початкової підготовки, що уможливорює адекватний вплив на стан просторової організації їхнього тіла останніх та сприяє покращенню рівня стану біогеометричного профілю постави й фізичної підготовленості юних боксерів, прищеплення їм стійкої мотивації до занять боксом.

Оцінка змісту дисертації та її основних положень. Структура роботи має логічну єдність. Зміст роботи (вступ, п'яти розділів, висновки, список використаних джерел, додатки) представлено з урахуванням сучасних вимог.

У вступі обґрунтовується актуальність теми дослідження і формулюється наукове завдання; вказується зв'язок дисертаційного дослідження з науковими планами, темами; розкривається науковий апарат дослідження: мета, завдання, об'єкт, предмет, методи дослідження; визначаються наукова новизна, практична значущість; наводяться дані про особистий внесок здобувача, апробацію та впровадження отриманих результатів, представлено інформацію про публікації, структуру та зміст роботи.

У першому розділі «СУЧАСНИЙ СТАН РОЗРОБЛЕННЯ ПРОБЛЕМИ КОРЕКЦІЇ ПОРУШЕНЬ ПОСТАВИ У СПОРТСМЕНІВ» висвітлено дані науковометодичної та спеціальної літератури.

Огляд масиву наукових студій увиразнив зацікавлення вченої спільноти такими питаннями, як особливості початкового етапу підготовки боксерів; актуальні проблеми порушень просторової організації тіла юних спортсменів; сучасні підходи до профілактики і корекції порушень постави спортсменів. Узагальнення накопичених до сучасного етапу даних фахової літератури дає змогу стверджувати, що на сьогодні індивідуальні особливості розвитку сполучної тканини, а також функціональні зміни ОРА спортсменів складають спектр найбільш значущих проблем сфери юнацького спорту. На тепер фіксується зростання загальної кількості відхилень стану ОРА юних спортсменів у період дорослішання та професійного становлення. Вчені констатують пряму кореляційну залежність оцінок рівнів стану біогеометричного профілю постави юних спортсменів із порушеннями постави та показниками їхньої фізичної підготовленості. Отже, порушення постави юних боксерів можуть спричинити захворювання хребта та негативним чином позначаються на їхній фізичній підготовленості. Тому ми погоджуємося, що актуальним напрямком досліджень є наукові пошуки, спрямовані на розробленні технології профілактики та корекції порушень просторової організації тіла юних боксерів.

Список використаних джерел містить 178 найменувань.

У другому розділі «МЕТОДИ Й ОРГАНІЗАЦІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ» автор висвітлює питання організації дослідження, описує методи, використовувані у процесі дослідження.

Для виконання завдань дисертації та досягнення поставленої мети застосовано комплекс методів, якот: теоретичний аналіз науковометодичної літератури, інформаційних ресурсів мережі Інтернет і документальних матеріалів – для осмислення відомостей, представлених у фаховій літературі, формування адекватного уявлення про стан розроблення дисертаційної

проблеми; аналіз медичних облікових форм дібраного до реалізації експерименту складу юних боксерів – для визначення специфіки стану постави експериментованих спортсменів; соціологічні методи дослідження – для збирання первинної інформації; педагогічні методи дослідження, а саме педагогічні спостереження – для увиразнення низки аспектів, дотичних до структури та змісту занять, використаних форм, методів і засобів, а також параметрів фізичного навантаження; педагогічне тестування (тести на виявлення: швидкісних здібностей боксерів за результатами тесту «біг на 30 м»; рівня вияву «вибухової сили» за результатами тесту «стрибок у довжину з місця»; рівня розвитку силової витривалості м'язів верхніх кінцівок за результатами тесту «згинання-розгинання рук в упорі лежачи» – для визначення рівня фізичної підготовленості юних спортсменів; педагогічний експеримент (констатувальний і формувальний) – для наукового обґрунтування задекларованих висновків; антропометрія – для оцінки фізичного розвитку експериментованих; візуальний скринінг стану біогеометричного профілю постави юних спортсменів – для встановлення рівня стану біогеометричного профілю постави юних боксерів.

Використовувалися наступні методи математичної статистики: описова статистика, оцінка відповідності розподілу нормальному закону розподілу, (що перевірялося за допомогою критерію згоди Шапіро-Уїлкі), порівняльний аналіз, який у залежності від підпорядкування даних нормальному закону розподілу передбачав застосування параметричних (критерії Стюдента для зв'язних і незв'язних вибірок) і непараметричних (Критерій Вілкоксона для пов'язаних вибірок та Критерій Манна-Уїтні для непов'язаних вибірок) статистичних критеріїв. Визначалися наступні показники: середнє $\bar{x}$, стандартне відхилення S , медіана, нижній та верхній квантілі Me (25%, 75%).

Під час виконання математичного аналізу орієнтувалися на статистичні надійності $P = 95\%$ і 99% (вірогідність помилки – 5% і 1% відповідно, тобто рівень значущості – $\alpha = 0,05$ і $0,01$ ($p = 0,05$; $p = 0,01$)). Математичну обробку проводили на персональному комп'ютері з використанням

програмних пакетів MS Excel та STATISTICA 14.0.

У третьому розділі «МОРФОФУНКЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ ЮНИХ БОКСЕРІВ» представлені дані констатувального експерименту.

Відтак констатувальний експеримент передбачав визначення соматоскопічних і соматометричних показників юних боксерів залежно від типу постави, встановлення рівня стану біогеометричного профілю постави досліджуваних, дію функціональних порушень постави на показники їхньої фізичної підготовленості. Експеримент припускав залучення 60 юних боксерів 10 – 12 років, які займалися на базі ДЮСШ № 10 (м. Київ) та СК «ГОНГ» Деснянського районного у місті Києві. Репрезентативність вибірки забезпечувала випадковість відбору спортсменів, які взяли участь у констатувальному та формуальному експериментах.

За результатами аналізу даних медичних карток боксерів встановлено наявність порушень просторової організації їхнього тіла: у спортсменів 10–11 років 13,33 % характеризувалися сутулою спиною, а 40 % – сколіотичною поставою; серед спортсменів 11–12 років у 13,33 % зареєстровано сутулу спину, а у 53,33 % – сколіотичну поставу.

Проведені дослідження дозволили визначити особливості фізичного розвитку (соматоскопічні та соматометричні показники) а також фізичної підготовленості (швидкісні здібності, рівень прояву «вибухової сили», силову витривалість м'язів верхніх кінцівок) вище зазначеного контингенту.

Установлено, що найбільші значення довжини тіла мають експериментовані юні боксери 10–11 років зі сколіотичною поставою, тобто $s = 153,33$ см; ($S = 4,9$), а найменші значення – юні боксери з нормальною поставою, тобто $s = 144,57$ см; ($S = 11,06$).

Відповідно, у спортсменів-боксерів вікового діапазону 11–12 років значення довжини тіла виявилися такими: найбільша довжина тіла – у осіб із типом постави «сутула спина», тобто $s = 161,00$ см; ($S = 4,89$), тоді як найменша довжина тіла – у осіб із нормальним типом постави, тобто $s = 150,00$ см; ($S = 7,14$).

Простеження динаміки середніх значень показника маси тіла боксерів на віковому зрізі 10–11 років переконує в тому, що найбільші значення властиві спортсменам із типом постави «сутула спина», тобто $s = 38,50$ кг; ($S=6,53$), а найменші значення – спортсменам із типом постави «сколіотична», тобто $s = 33,16$ кг; ($S = 6,99$).

У контингенті боксерів 11–12 років найбільші середні значення маси тіла притаманні особам із типом постави «сутула спина», тобто $s = 45,50$ кг; ($S = 4,08$), а найменші значення маси тіла – особам із типами постави «сколіотична» та «нормальна», тобто відповідно $s = 42,25$ кг; ($S = 12,54$) та $s = 44,20$ кг; ($S = 12,50$). Доведено інтенсифікацію темпів зростання маси тіла саме в означений віковий період.

Здійснено з урахуванням 11 показників постави (у сагітальній площині – 6 показників, у фронтальній – 5 показників) розподіл юних спортсменів за рівнем стану їх біогеометричного профілю постави.

Результатами проведення візуального скринінгу постави залучених до дослідження юних боксерів стали такі дані: серед спортсменів 10–11 років 23,33 % осіб із нормальною поставою мають високий рівень стану біогеометричного профілю постави, а 23,33 % осіб – середній рівень біогеометричного профілю постави; тоді як у середовищі спортсменів аналогічної вікової категорії з типом постави «сутула спина» 6,66 % осіб демонструють середній рівень стану біогеометричного профілю постави, а 6,66 % осіб – низький рівень стану постави; із типом постави «сколіотична» 26,66 % осіб виявляють середній рівень стану біогеометричного профілю постави, а 13,33 % осіб – низький рівень стану постави.

У контингенті досліджуваних спортсменів 11–12 років із нормальною поставою високий рівень стану біогеометричного профілю постави мають тільки 13,33 % осіб, тоді як середній рівень стану біогеометричного профілю постави – 20 % осіб.

Середньогрупові бали рівня стану біогеометричного профілю постави в означеній вибірці спортсменів 1011 років у сагітальній площині склали

(11,39; 3,85 бала), у фронтальній – (9,74; 3,22 бала). Загальна оцінка рівня стану боксерів 10–11 років, співвідносна із середнім рівнем, становила (21,13; 7,07 бала) відповідно. Водночас середньогрупові оцінки стану постави юних боксерів 11–12 років із означеної вибірки склали в сагітальній площині (10,57; 3,46 бала), а у фронтальній площині – (8,79; 3,33 бала). Загальна оцінка рівня стану біогеометричного профілю постави була (19,36; 6,79 бала) відповідно.

Таким чином, автор вказує на очевидне погіршення ситуації з поставою у спортсменів старшої вікової категорії порівняно зі спортсменами молодшої вікової категорії: щороку відбувається зміна рівня стану біогеометричного профілю постави юних боксерів до його погіршення.

Щодо показників фізичної підготовленості залежно від рівня біогеометричного профілю постави, то найнижчий рівень вияву швидкісних здібностей продемонстрували юні боксери 11–12 років із типом постави «сколіотична», тобто $s = 6,13$ с; ($S = 0,48$), найкращий час виконання тесту – спортсмени аналогічного віку з нормальною поставою, тобто $s = 5,57$ с; ($S = 0,23$).

Після опрацювання результатів виконання тесту «стрибок у довжину з місця» боксерами 10–12 років з огляду на визначений тип їхньої постави постало зрозумілим, що найкращий рівень вияву «вибухової сили» мають спортсмени 10–11 років із типом постави «сутула спина», тобто $s = 171,00$ см; ($S = 12,70$), нижчий рівень – боксери з нормальним типом постави, тобто $s = 164,71$ см; ($S = 8,16$), а найнижчий – представники спортивної спеціалізації «бокс» зі сколіотичною поставою, тобто $s = 159,00$ см; ($S = 14,78$).

Під час тестування юних боксерів 11–12 років на вияв «вибухової сили» найкращий результат зафіксували серед спортсменів із нормальною поставою, тобто $s = 180,70$ см; ($S = 7,33$), гірші здібності – серед спортсменів зі сколіотичною поставою та з типом постави сутула спина, тобто $s = 175,18$ см; ($S = 8,71$) і $s = 171,25$ см; ($S = 10,53$) відповідно.

Рівень розвитку силової витривалості верхніх кінцівок тулуба юних боксерів вікового діапазону 10–12 років, простежений на основі виконання ними тесту «згинання-розгинання рук в упорі лежачи», слугував відображенням статистично значуще ($p < 0,05$) вищого рівня силової витривалості м'язів верхніх кінцівок 10–11річних спортсменів із нормальною поставою, тобто $s = 11, 21$ к. р.; ($S = 2,00$), порівняно зі спортсменами із сутулою спиною, тобто $s = 9,75$ к. р.; ($S = 1,70$) та сколіотичною поставою, тобто $s = 9,00$ к. р.; ($S = 1,75$). Схожу динаміку вдалося спостерегти й у віковій категорії боксерів 11–12 років: рівень силової витривалості м'язів верхніх кінцівок є співвідносним із найвищими значеннями у спортсменів із нормальною поставою.

Так само, силова витривалість верхніх кінцівок тулуба юних боксерів із функціональними порушеннями постави статистично значуще ($p < 0,05$) нижча порівняно зі спортсменами із нормальною поставою.

Виявлено неналежний рівень стану біогеометричного профілю постави юних боксерів, який може привести до захворювань хребта. Крім того, доведено зниження показників фізичної підготовленості досліджуваних на тлі функціональних порушень постави. Усе це вказує на необхідність планомірного та цілеспрямованого управління підготовкою боксерів на етапі початкової підготовки за рахунок застосування корекційнопрофілактичних заходів, що дозволить підвищити його здоров'яформуючу спрямованість.

У четвертому розділі «НАУКОВЕ ОБҐРУНТУВАННЯ СТРУКТУРИ ТА ЗМІСТУ ТЕХНОЛОГІЇ КОРЕКЦІЇ ПОРУШЕНЬ ПОСТАВИ У БОКСЕРІВ НА ЕТАПІ ПОЧАТКОВОЇ ПІДГОТОВКИ» представлені дані формувального експерименту.

Дані констатувального експерименту, а також а також результати проведеної з тренерами співбесіди слугували підґрунтям для розроблення технології корекції порушень постави у юних боксерів. В основу технології покладено наступні принципи: виховного навчання, розвивального навчання, створення успіху в навчанні, розвитку, вихованні, зворотного зв'язку,

регулярного повторення технікотактичних дій і специфічної інформації, оптимального психічного напруження і тренерів, і юних спортсменів, максимальної участі юних спортсменів у тренувальному процесі, орієнтації на зону «найближчого розвитку» й у навчанні, й у вихованні, об'єднання тренера та спортсменів єдиними цілями.

Функції управління технологією включали стратегічне планування, планування реалізації стратегії, організацію взаємодії між учасниками, що працюють у рамках технології, мотивування й моніторинг.

Технологія враховувала, що процес підготовки боксерів віку 11–12 років вирізнявся одноцикловою структурою та плануванням як суцільно підготовчого періоду з 9 мезоциклів та містила такі етапи як: адаптаційно підготовчий, основний, контрольооцінний.

Серед блоків корекційнопрофілактичного модуля слід виокремити корекційний, профілактичний, динамічна постава, рухливі ігри, вертикальна стійкість, стретчинг.

За критерії ефективності прийнято кількість спортсменів з нормальною поставою, рівень стану біогеометричного профілю постави та фізичну підготовленість юних боксерів.

Ефективність розробленої технології підлягала перевірці в ході формувального педагогічного експерименту, тривалість якого охоплювала 9 місяців.

Аналізу рівня стану постави боксерів 11–12 років засвідчив відсутність спортсменів із нормальною поставою та низьким рівнем її біогеометричного профілю в КГ й ЕГ до та після експерименту, а з нормальною поставою та середнім рівнем її біогеометричного профілю до експерименту й у КГ, і в ЕГ – 20 % осіб, тоді як після експерименту – лише 13,33 % осіб у КГ. У КГ було 13,33 % осіб із нормальною поставою та високим рівнем стану біогеометричного профілю постави до експерименту та 26,67 % осіб після порівняно з ЕГ, де – 13,33 % осіб до експерименту та 53,33 після. Відтак в ЕГ після дослідження простежується збільшення чисельності боксерів з високим

рівнем стану біогеометричного профілю постави їхнім переходом на високий рівень.

Результати, отримані у ході досліджень, доводять позитивний вплив засобів та методів авторської технології на стан біогеометричного профілю юних спортсменів зі сколіотичним типом постави та сутулою спиною. Шляхом порівняльного аналізу показників рівня стану біогеометричного профілю постави спортсменів спеціалізації «бокс» 11–12 років до та після експерименту в дослідженні довели, що на початку експерименту показники боксерів і КГ, і ЕГ статистично значуще ($p > 0,05$) не відрізнялися, тоді як наприкінці останнього загальна оцінка рівня стану біогеометричного профілю постави спортсменів ЕГ виявилася статистично значуще ($p < 0,05$) кращою порівняно із загальною оцінкою рівня стану біогеометричного профілю постави спортсменів КГ.

Крім того, підтвердженням ефективності запропонованої в дослідженні технології корекції порушень просторової організації тіла юних боксерів у процесі навчальнотренувальних занять стали простежені в ході експерименту статистично значущі ($p < 0,05$) зміни рівня вияву фізичної підготовленості юних боксерів ЕГ порівняно зі спортсменами боксерами КГ. Ідеться, зокрема, про покращення рівня вияву силової витривалості м'язів тулуба – силової витривалості м'язів верхніх кінцівок, а також позитивні зміни швидкісних здібностей і «вибухової сили».

У п'ятому розділі «АНАЛІЗ ТА УЗАГАЛЬНЕННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ДОСЛІДЖЕННЯ» узагальнено результати дисертаційного дослідження, окреслено їх практичну і теоретичну значущість, висвітлено дискусійні питання. Отримано наукові дані трьох рівнів новизни: ті, які набули подальшого розвитку, підтвердили і доповнили наявні наукові розробки та абсолютно нові наукові дані. Робота містить багато нових тез і положень, значна частина яких обґрунтована, а інші окреслюють шляхи подальших досліджень. Дисертантом продемонстровано вміння логічно аналізувати,

узагальнювати й зіставляти власні наукові результати з даними, наявними у джерелах фахової літератури, й критично їх оцінювати.

На основі виконання поставлених в роботі завдань і отриманих результатів автором сформовано висновки, які узгоджуються з даними, наведеними в основних розділах роботи і дозволяють судити про ступінь виконання поставлених завдань і досягнення мети роботи. Роботу завершують практичні рекомендації, додатки та список використаних джерел.

У цілому, слід зазначити чітку, логічну побудову дисертаційної роботи, яка повністю відображає шляхи досягнення сформульованих автором цілей і виконання заявлених завдань.

Матеріал дисертації викладено послідовно, стиль викладення науковий, чіткий і лаконічний. Дисертація орфографічно та стилістично витримана на високому рівні. Застосована в роботі наукова термінологія є загальноновизнаною, стиль викладення результатів теоретичних і практичних досліджень, нових наукових положень, висновків і рекомендацій забезпечує доступність їх сприйняття та використання.

Повнота викладу наукових положень, висновків та рекомендацій здобувача в опублікованих працях. Основні наукові положення дисертації опубліковані в наукових журналах та представлено в тезах на науково-практичних конференціях різного рівня. За темою дисертації опубліковано 10 наукових праць: 7 статей, в яких представлено основні наукові результати дисертації, 3 публікації, які додатково засвідчують апробацію матеріалів дисертації.

Зауваження та дискусійні положення щодо змісту дисертації. В цілому, суттєвих зауважень до змісту та оформлення дисертаційної роботи Яроша Георгія Володимировича немає.

Незважаючи на загальне позитивне враження від роботи, слід відмітити окремі зауваження та дискусійні пропозиції:

1. Висновки до розділів вимагають конкретизації отриманих внаслідок наукових розвідок результатів.

2. У підрозділі 1.3 «Сучасні підходи до профілактики та корекції порушень постави спортсменів» доцільно було б розширити міркуваннями, які саме із запропонованих підходів мають потенціал у навчально-тренувальному процесі юних боксерів і чому.

3. У примітках до таблиць і рисунків, де висвітлено результати порівняльного аналізу, слід вказати, який саме критерій застосовувався.

4. Середні показники достатньо представити в одному із виглядів (залежно від нормальності розподілу генеральної сукупності), а не і за допомогою середнього та стандартного відхилення, і за допомогою медіани і границь центилів (25 і 75 %).

5. Досліджуючи зміну розподілів, доцільно вказувати, чи відбулися статистично значущі зміни на обраному рівні значущості.

У порядку дискусії варто отримати відповіді на такі запитання:

1. Хотілося б почути від здобувача, чи виявлено особливості постави, рівня стану її біогеометричного профілю та фізичної підготовленості юних боксерів порівняно з показниками, представленими у літературних джерелах щодо юних єдиноборців досліджуваної вікової категорії?

2. Які засоби для формування мотивації юних спортсменів до занять застосовувалися у процесі впровадження технології корекції порушень постави у юних боксерів? Чому саме ці засоби Ви обрали?

Загальний висновок. Дисертаційна робота Яроша Г. В. «Корекція порушень постави у юних боксерів» є завершеним самостійним дослідженням, має наукову новизну, характеризується новим підходом і практичною цінністю, відповідає вимогам наказу МОН України № 40 від 12.01.2017 р. «Про затвердження вимог до оформлення дисертації» (із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства освіти і науки № 759 від 31.05.2019), «Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії» (Постанова Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44) і рекомендується до захисту, а її

автор Ярош Г. В. заслуговує на присудження йому ступеня доктора філософії в галузі знань 01 Освіта / Педагогіка за спеціальністю 017 Фізична культура і спорт.

Рецензент:

доцент кафедри кіберспорту та інформаційних технологій Національного університету фізичного виховання і спорту України, кандидат педагогічних наук, доцент

Н. Г. Бишевецъ

Підпис Бишевецъ Н. Г. засвідчую

Вчений секретар
Національного університету
фізичного виховання і спорту України

Г. С. Машеренкова